

ฟังก์ชันของเวลาการอยู่รอด
(Function of Survival Time)

ในการอธิบายการแจกแจงการอยู่รอด (survival distribution) นั้น ต้องใช้ฟังก์ชันของเวลาการอยู่รอด คือ ฟังก์ชันความหนาแน่น, ฟังก์ชันการอยู่รอด และฟังก์ชันการสูญเสีย ทั้งนี้เพราะ ฟังก์ชันเหล่านี้สามารถบอกถึงรูปแบบของการแจกแจงการอยู่รอดได้ ดังกล่าวแล้วในตอนท่ 1.1 และถ้าทราบฟังก์ชันใดฟังก์ชันหนึ่งใน 3 ฟังก์ชันนี้แล้ว ก็จะสามารถหาอีก 2 ฟังก์ชันได้ จากความสัมพันธ์ของฟังก์ชัน (ดูตอนที่ 2.2)

ในทางปฏิบัติแล้ว ฟังก์ชันของเวลาการอยู่รอดทั้ง 3 ฟังก์ชันข้างต้น สามารถประมาณได้จากตัวอย่าง ซึ่งสามารถทำได้ทั้งวิธีพาราเมตริกและวิธีนอนพาราเมตริก ดังกล่าวแล้วข้างต้น

2.1 นิยาม

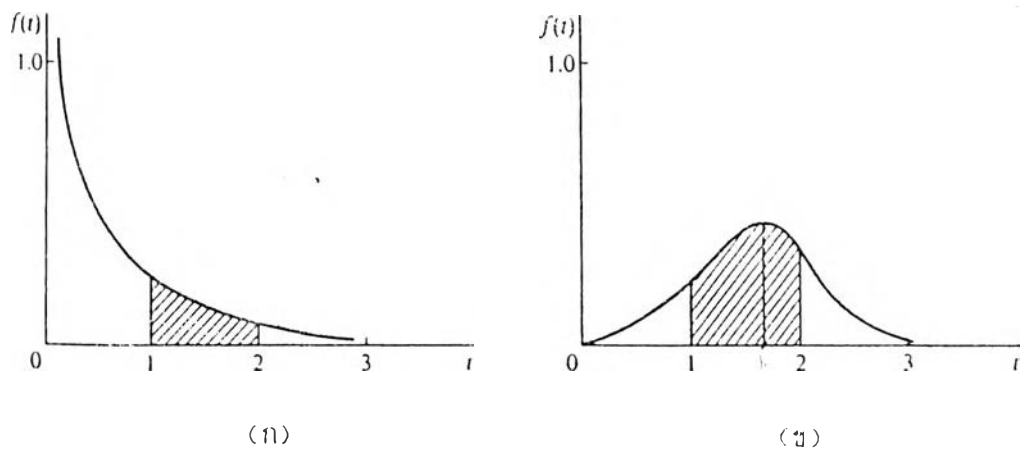
ให้ตัวแปรสุ่ม T แทนเวลาการอยู่รอด และให้ $f(t)$ และ $F(t)$ แทนฟังก์ชันความหนาแน่น (density function) และฟังก์ชันการแจกแจง (distribution function) ของเวลาการอยู่รอด ตามลำดับ

(1) ฟังก์ชันความหนาแน่น (density function) ตัวแปรสุ่ม T เป็นตัวแปรสุ่มแบบต่อเนื่อง ดังนั้น ฟังก์ชันความหนาแน่นของ T มีค่าเท่ากับลิมิตของความน่าจะเป็นที่แต่ละหน่วยตัวอย่างสูญเสียในช่วงเวลาสั้น ๆ จาก t ถึง $t + \Delta t$ ต่อหน่วยเวลา Δt หรือ เป็นความน่าจะเป็นของการสูญเสียในช่วงเวลา t ถึง $t + \Delta t$ ต่อหน่วยเวลา Δt นั่นคือ

$$f(t) = \lim_{\Delta t \rightarrow 0} P(\text{แต่ละหน่วยตัวอย่างสูญเสียในช่วง } (t, t + \Delta t)) / \Delta t \quad (2.1)$$

- ซึ่งมีคุณสมบัติดังนี้ (ก) $f(t) \geq 0$ เมื่อ $t \geq 0$ และ $f(t) = 0$ เมื่อ $t < 0$
 (ข) $\int_{-\infty}^{\infty} f(t) dt = 1$

กราฟของ $f(t)$ เรียกว่า เส้นโค้งความหนาแน่น (density curve) ใช้ในการหาค่าอัตราหรือความถี่สูงสุดของการสูญเสีย และบอกสัดส่วนของการสูญเสียในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง ดังแสดงในรูปที่ 1

รูปที่ 1 แสดงเส้นโค้งความหนาแน่น

ในรูปที่ 1 (ก) อัตราสูงสุดของการสูญเสียจะอยู่ที่จุดเริ่มต้นของเวลา และอัตราจะลดลงเมื่อเวลาเพิ่มขึ้น ในรูปที่ 1 (ข) ความถี่สูงสุดของการสูญเสียจะอยู่ประมาณจุด 1.7 และสัดส่วนของตัวอย่างที่สูญเสียระหว่างเวลา 1 ถึง 2 จะเท่ากับพื้นที่ส่วนที่แรเงาระหว่างเส้นโค้งกับแกน t

(2) ฟังก์ชันการอยู่รอด (survival function) ให้แทนด้วย $S(t)$ มีค่าเท่ากับ ความน่าจะเป็นที่แต่ละหน่วยตัวอย่างมีการอยู่รอดนานกว่าเวลา t นั่นคือ

$$\begin{aligned} S(t) &= P(\text{แต่ละหน่วยตัวอย่างมีการอยู่รอดนานกว่าเวลา } t) \\ &= P(T > t) \\ &= 1 - F(t) \end{aligned} \quad (2.2)$$

มีคุณสมบัติดังนี้ (ก) $S(t)$ เป็นฟังก์ชันไม่เพิ่ม (nonincreasing function)

นั่นคือ $S(t) > S(t+x)$ เมื่อ $x > 0$

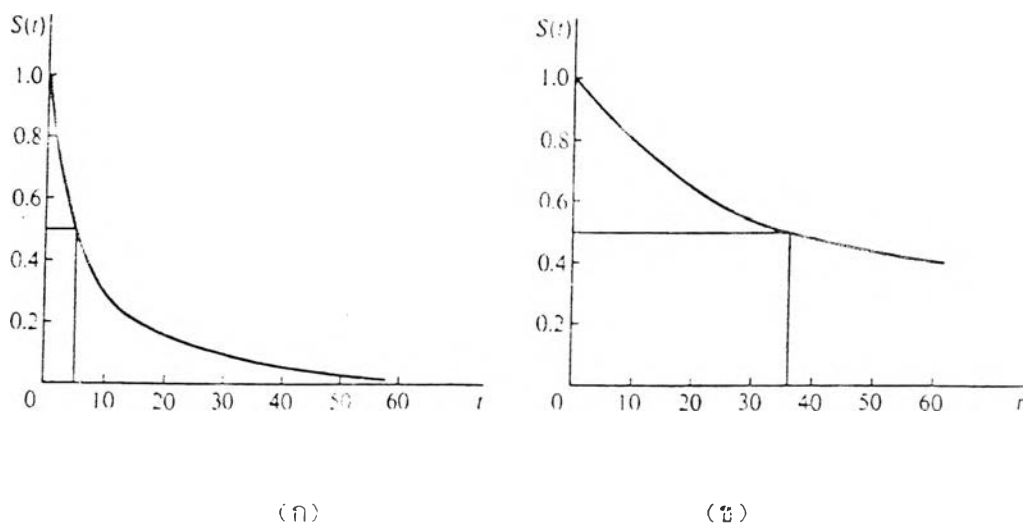
(ข) $S(t)$ เป็นฟังก์ชันต่อเนื่องของ t

(ค) $S(t) = 1$ เมื่อ $t = 0$

(ง) $S(t) = 0$ เมื่อ $t = \infty$

ดังนั้น ฟังก์ชันการอยู่รอดที่เวลาอย่างน้อย 0 คือ 1 และที่เวลานันต์ (∞) คือ 0 และกราฟของ $S(t)$ เรียกว่า เส้นโค้งการอยู่รอด (survival curve) ในรูปที่ 2 (ก) จะเป็นรูปที่มีอัตราการอยู่รอดต่ำหรือเวลาการอยู่รอดสั้น รูปที่ 2 (ข) เป็นรูปที่มีอัตราการอยู่รอดสูงหรือเวลาการอยู่รอดยาว

ฟังก์ชันการอยู่รอดหรือเส้นโค้งการอยู่รอด ใช้ในการหาค่ามัธยฐานการอยู่รอด (median survival time) หรือเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 50 และเปอร์เซ็นต์ไทล์อื่น ๆ และยังใช้ในการเปรียบเทียบการแจกแจงการอยู่รอดของ 2 กลุ่ม หรือมากกว่า เช่น ในรูปที่ 2 (ก) เป็นรูปแสดงเส้นโค้งของฟังก์ชันการอยู่รอดของคนไข้โรคมะเร็งในเม็ดเลือด ที่ไม่ได้รับการรักษา และรูปที่ 2 (ข) เป็นเส้นโค้งฟังก์ชันการอยู่รอดของคนไข้ที่ได้รับการรักษา ได้ค่ามัธยฐานการอยู่รอดประมาณ 5 และ 36 ตามลำดับ

รูปที่ 2 แสดงเส้นโค้งการอยู่รอด

(3) ฟังก์ชันการสูญเสีย (failure, hazard function) ให้แทนด้วย $h(t)$ มีค่าเท่ากับลิมิตของความน่าจะเป็นที่แต่ละหน่วยตัวอย่างจะสูญเสียในช่วงเวลาสั้น ๆ จาก t ถึง $t + \Delta t$ ต่อหน่วยเวลา Δt เมื่อแต่ละหน่วยตัวอย่างมีการอยู่รอด (อายุ) ถึง t นั่นคือ

$$h(t) = \lim_{\Delta t \rightarrow 0} P(\text{แต่ละหน่วยตัวอย่างที่มีอายุ } t \text{ สูญเสียในช่วง } (t, t + \Delta t)) / \Delta t \quad (2.3)$$

ฟังก์ชันการสูญเสียเป็นอัตราการสูญเสียที่มีเงื่อนไข (conditional failure rate) ซึ่งเงื่อนไขก็คือ หน่วยตัวอย่างแต่ละหน่วยจะต้องมีการอยู่รอดจนถึงเวลา t (มีอายุเท่ากับ t)

ฟังก์ชันการสูญเสียจะมีคุณสมบัติ ดังนี้

$$(ก) \quad h(t) \geq 0 \text{ เมื่อ } -\infty < t < \infty$$

$$(ข) \quad \lim_{t \rightarrow -\infty} \int_{-\infty}^t h(t) dt = 0 \text{ และ}$$

$$\lim_{t \rightarrow \infty} \int_{-\infty}^t h(t) dt = \infty$$

ฟังก์ชันการสูญเสีย สามารถเขียนในเทอมของฟังก์ชันการแจกแจง $F(t)$ และฟังก์ชันความหนาแน่น $f(t)$ ได้ดังนี้

$$h(t) = f(t)/(1-F(t))$$

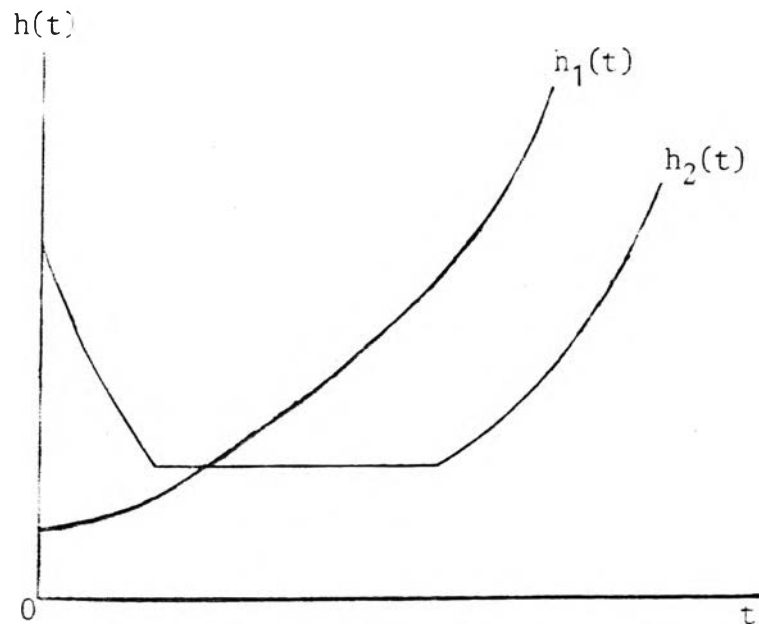
$$\text{เนื่องจาก } S(t) = P(T > t)$$

$$= 1 - P(T \leq t)$$

$$= 1 - F(t)$$

$$\text{ดังนั้น } h(t) = f(t)/S(t)$$

ฟังก์ชันการสูญเสีย เป็นอัตราการสูญเสีย ใช้หาความเสียหายในการสูญเสียของหน่วยตัวอย่าง และฟังก์ชันการสูญเสียอาจจะเป็นฟังก์ชันเพิ่ม (increase) หรือเป็นฟังก์ชันลด (decrease) หรือเป็นค่าคงที่ หรือมีหลายแบบรวมกัน ดังแสดงในรูปที่ 3 เส้นโค้ง $h_1(t)$ แสดงเส้นโค้งของฟังก์ชันการสูญเสีย (อัตราการสูญเสีย) ของคนใช้โรคมะเร็งในวัยกลางคนที่ไม่ได้รับการรักษา จะเห็นได้ เมื่อเวลาเพิ่มขึ้นคนไข้จะมีความเสี่ยงต่อการสูญเสียชีวิตเพิ่มมากขึ้น และเส้นโค้ง $h_2(t)$ เป็นเส้นโค้งแสดงความเสี่ยงต่อการเสียชีวิตของคนทั่วไป เมื่อแรกเกิด และเมื่ออายุมากจะมีความเสี่ยงต่อการเสียชีวิตมาก และมีค่าคงที่ในระหว่างอายุประมาณ 18-40 ปี

รูปที่ 3 แสดงเส้นโค้งของฟังก์ชันการสูญเสีย

เนื่องจากว่าค่า $\Delta t \cdot h(t)$ คือ สัดส่วนของหน่วยตัวอย่างที่มีการอยู่รอดถึง t ซึ่งจะสูญเสียในช่วงเวลาจาก t ถึง $t + \Delta t$ ดังนั้น ฟังก์ชันการสูญเสีย คือ การวัดการสูญเสียในลักษณะของฟังก์ชันของอายุของแต่ละหน่วยตัวอย่าง ฟังก์ชันการสูญเสียจึงเป็นฟังก์ชันที่ให้ค่าความเสียหายของการสูญเสียต่อหน่วยเวลา

2.2 ความสัมพันธ์ของฟังก์ชันการอยู่รอด

ฟังก์ชันการอยู่รอดทั้ง 3 ชนิดที่กล่าวในตอน 2.1 มีความสัมพันธ์ต่อกัน ดังนี้¹

$$(ก) f(t) = F'(t) = -S'(t)$$

$$(ข) h(t) = f(t)/S(t) = -S'(t)/S(t) = -d/dt \log S(t)$$

$$(ค) \int_0^t h(u) du = - \int_0^t S'(u)/S(u) du = - \log S(t)$$

$$\therefore S(t) = \exp \left(- \int_0^t h(u) du \right)$$

$$\text{และ } f(t) = h(t) \exp \left(- \int_0^t h(u) du \right)$$

¹ Lee, Statistical Methods for Survival Data Analysis, pp.